

жёнными сіми оучителями Меѡдїемъ и Вонстантіномъ и со всѣмъ народомъ, со ѡсалмы и пѣсньми на край моря, хотѣше полѹчити желѣемое, но не разступїса вода. Зашедшѹ же солнцѹ, всѣдѡша въ корабль, и въ полѹнощи свѣтъ возсїа ѡ моря, и ибїса пѣрѣѣ глава, потѡмъ же и всї свѣтагѡ Влїмента мѡщи иъз воды иъшѣдшыа: и взѣмше ѡныа вложиша въ корабль, и во градъ нѣсше чѣстнѡ, въ цѣркви апѡстольствѣи положиша, ѡ нїхъ же блаженный Вонстантїнъ съ Меѡдїемъ часть нѣкѹю взѣмше, имѣахѹ тѣю съ собою всегда, дѡндеже ѡнѹ ѡнесѡша въ Римъ.

Посѣмъ иѡдѡша въ Козары, и прїѡты быша чѣстнѡ ѡ Кагана княза Козарскагѡ: ибо и писанїе ѡ царѡ Греческагѡ къ Каганѹ имѣахѹ, и многое тамъ бѣ прѣвнїе блаженномѹ Вонстантїнѹ съ Козары, и со Иудѣи, и съ Сарацїны. Ибо Вонстантїнъ мнѡжайшагѡ бѣ оученїа пѣче Меѡдїа: понеже Меѡдїи младыа лѣты своа въ бѡинствованїи, а не въ книжномъ оученїи иждивѣ, и на боевѡдствѣи власти ѡмѹ бѣвшѹ, въ народныхъ вѣрехъ пѣче, неже въ книжномъ чтенїи бѣ оупраженїе ѡгѡ. а Вонстантїнъ ѡ юности во оученїи книжномъ и въ исканїи любомѡдрїа бысть воспитанъ, и въ Божѣственномъ Писанїи сѣлаѡ икъсенъ, и въ свѡесѣхъ силенъ, готѣвъ съи противѹ всѣкагѡ вопрѣса ѡвѣтъ дати. Вонстантїнъ оѹвъ ѡ всѣмъ прѡшеса съ невѣрными, а Меѡдїи молитвою своєю Боговѡдною Вонстантїнѹ песпѣшествоваше. И глагола къ нїмъ нѣкїи Козаринъ: вы Грецы, солъ ѡвѣчай имате, поставлѣете во вамъ царѡ инаго влѣствѡ инагѡ, ѡ инагѡ рода, ѡ прѣстагѡ, а не ѡ царскагѡ, икоже сѣ: по Нїкїфорѣ постависте царѣмъ Мїхаїла Вѡропалата, единагѡ ѡ болгаръ бѣвша. таже ѡставивше того, постависте Льва Арменїна ѡ прѣстагѡ бѣвша-